

Bukara, 1970. nov. 1.

Tisztelt Barátunk!

Megdöbbenve értesültünk Hamit Kozaytól arról, hogy szeretett felesége befejezte földi életét, éppen akkor, amikor Ön Pesten volt.

Szűdjük, hogy állapota csaknem reménytelen volt, mégis mely részvétet keltett bennünk a his. Egyszerű a szegény megboldogult iránt, aki sokat szenvedett, mert nem adatott meg neki Isten egyik legnagyobb ajándéka, a könnyű halál. Másfelől igen sajnáljuk Önt, kedves Janyib és gyermekeit akik hitvestárs és anya nélkül maradtak.

Végül még az aramban az, hogy Ön igazi muszlim és talán egyetlen nagy vallás síncs, amely olyan mértékben nevelni híveit Isten - Allah akaratában való belenyugvásba, mint az Iszlám.

Hitem, fogadja a mély részvét kifejezését ö-szinte barátaitól

Rásonyi Lászlótól és
Rásonyiné Piroskától